

[Elna Munch.]

træffe en saadan Ordning, at ubemidlede kan faa gratis eller dog særlig billig Insulin. Det er et Spørgsmaal, som den danske Lægestand lægger den allerstørste Vægt paa, og jeg vil gerne kende den højtærede Ministers Stilling hertil. Det foreliggende Lovforslag vil jo, hvis det gaar igennem, for al Fremtid saa godt som umuliggøre ethvert privat Initiativ fra Videnskabsmænd i Lighed med, hvad der er sket i Insulinsagen, og det er derfor ikke noget helt lille Spørgsmaal. Jeg skal ligesom tidligere Talere understrege den højtærede Ministers Udtalelse om den fremragende Stilling, Seruminstittet indtager ikke blot her i Landet, men ogsaa i Udlandet, men jeg mener ligesom den ærede foregaaende Ordfører for det konservative Parti (Hendriksen), at Spørgsmaalet er saa stort og vidtrækkende, hvis man for Fremtiden vil henlægge enhver Fremstilling af disse Præparater og Uddelingen deraf til Seruminstittet, at det absolut bør overvejes i et Udvalg. Jeg skal i øvrigt tilsige mit Partis velvillige Medvirken ved Behandling af Sagen i et Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Weygaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Weygaard: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen sagde, at jeg havde sagt, at Seruminstittet havde været meget dyrt. Det har jeg slet ikke udtalt mig om. Det, jeg anførte, var den lidet forretningsmæssige Fremgangsmaade pludselig og uden Varsel til Kasserne for forandre Priserne saa stærkt som fra 2 til 15 Kr. pr. 100 Antithyreoidin-Tabletter. Seruminstittet tog, endogsaa efter at den forhøjede Pris var indtraadt, kun Fremstillingsprisen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Det ærede Medlem Hr. Weygaard begynder nu igen at tale om Antithyreoidin-Prisen, der pludselig blev forhøjet fra 2 til 15 Kr. pr. Æske, men det ærede Medlem ved jo saa inderlig godt, at det var den Gang, man ansaa Antithyreoidin-Tabletterne for uvirksomme til det, de tidligere var blevet brugt til, at Seruminstittet sagde: Saa maa Folk ogsaa betale, hvad det koster at fremstille Præparatet. Saa længe man troede paa dets helbredende Virkning, forærede man det bort.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Behandling af det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Hedelund skal jeg takke særlig for den forstaaende Modtagelse, han gav Lovforslaget, og for de Oplysninger, han gav vedrørende Priser, og hvad dertil hører, Oplysninger, som i det store og hele er rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Weygaard kom ind paa forskellige Spørgsmaal vedrørende Sygekasser og fremkom ogsaa med en let bitter Bemærkning om Nedskæringen af Statens Tilskud til Sygekasserne. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Weygaard efterhaanden vil blive mindre og mindre bitter overfor denne Nedskæring, for nu kommer Sygekassernes Regnskaber frem for det Aar, hvori Nedskæringen har virket. Jeg har dem ikke samlet, men jeg har nogle enkelte, og jeg har i Gaar eller i Forgaars fundet et Eksempel paa, hvorledes denne Nedskæring har virket paa en ikke lille Landsygekasse. Det oplystes, at Statens Tilskud gik ned med 2 000 Kr., men Sygekassernes Udgifter med 4 000 Kr., og Henlæggelserne til Formuen forøgedes med 2 000 Kr. Jeg kunde nævne andre Eksempler her, men i det store og hele har det vist sig, at vel ledede Sygekasser har denne Nedskæring absolut ikke generet i deres Virksomhed; for adskillige har den været en Spore til fornuftig Sparommelighed, som har bragt Sygekassernes Formueforhold i bedre Orden. Jeg tror derfor, at saaledes som Nedskæringen blev gennemført, har den ikke været til Skade, men i mange Tilfælde endog til Gavn for Sygekasserne.

Dernæst kom det ærede Medlem Hr. Weygaard ind paa Spørgsmaalet om Insulinprisen og gjorde nogle kritiske Bemærkninger, som jeg forstod saaledes, at Ministeriet skulde have forholdt sig passivt overfor de store Udgifter, Insulinet paafører Sygekasserne for nogle af deres Medlemmer. Jeg synes, det ærede Medlem her i nogen Grad er uretfærdig, for det er saaledes, at da vi begyndte at tage fat paa Medicinprisernes Nedsættelse i Efteraaret 1927, tog vi i høj Grad Sigte paa Insulinet. I Efteraaret 1927 laa Insulinprisen paa 5 Kr. 50 Ø. pr. 100 Enheder, medens den i Øjeblikket, for en stor Del ved Forhandling gennem Ministeriet med Fabrikken, med Grossisterne og med Apotekerne, er bragt ned til 3 Kr. 15 Ø. Denne Nedsættelse fra 5 Kr. 50 Ø. til 3 Kr. 15 Ø. er dog virkelig en anerkendelsesværdig Nedgang, som rundt regnet betyder ca. 35—40 pCt. En lille bitte Aner-